Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

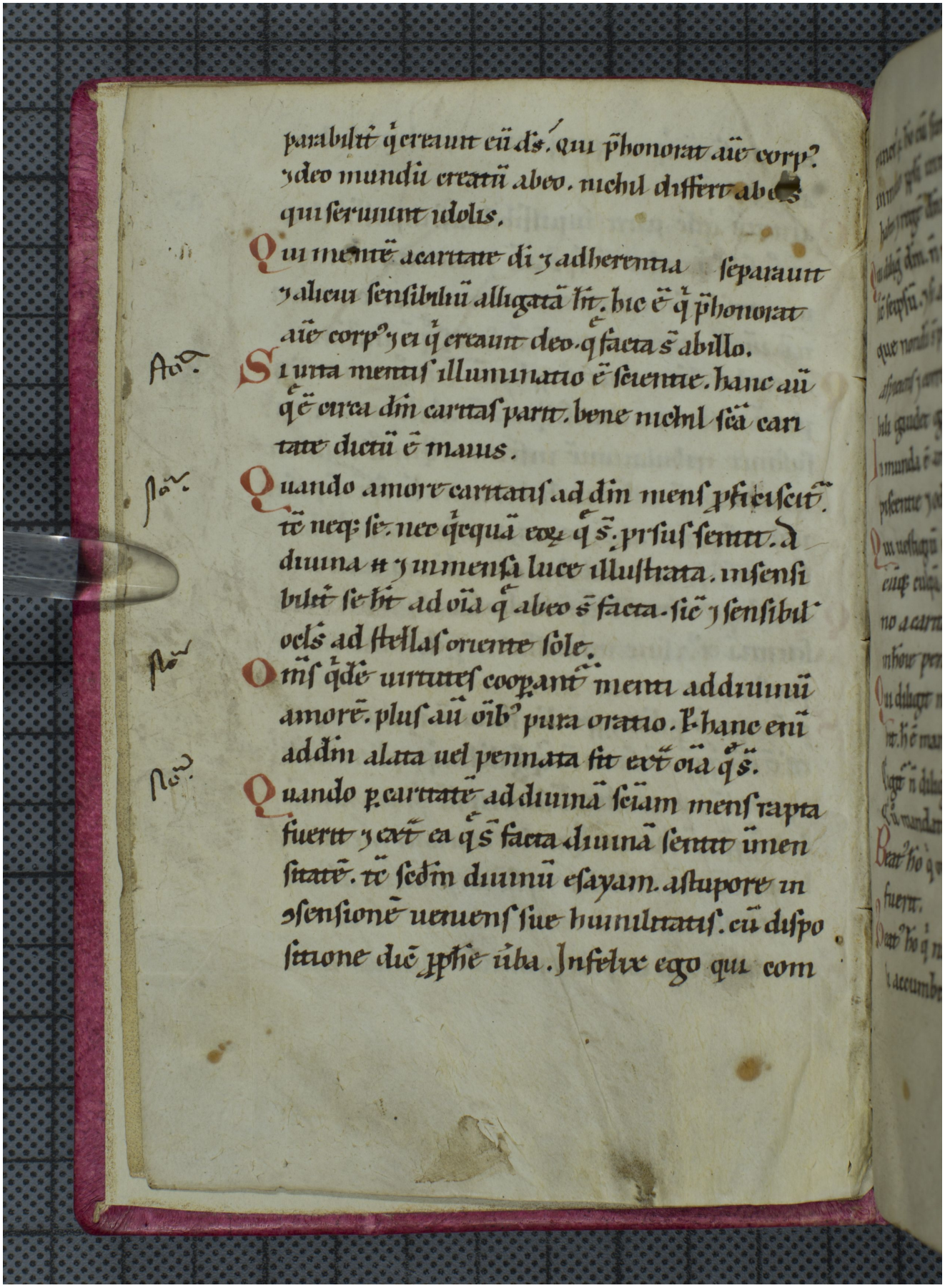

parabilit q̃ creaut eũ ds. qui p̃honorat aũe corp?
ideo mundu creatũ abeo. nichil differt abeo
qui seruiunt idolis.

Qui mentẽ a caritate di ⁊ adherentia separaut
⁊ alicui sensibiliũ alligatã sit. hic ẽ q̃ p̃honorat
aũe corp? ⁊ ea q̃ creaut deo. q̃ facta s̃ abillo.

Ad. Sanata mentis illuminatio ẽ scientie. hanc aũ
q̃ẽ circa dm caritas parit. bene nichil scã cari
tate ductũ ẽ manus.

Qu. Quando amore caritatis ad dm mens p̃fic̃iscit̃
tẽ neq; sic. nec q̃quã cor q̃ s̃. prius sentit. à
diuina ⁊ immensa luce illustrata. insensi
bilẽ sibi ẽ ad oĩa q̃ abeo s̃ facta. sic̃ ⁊ sensibil
oculs ad stellas oriente sole.

Qu. Omis q̃dẽ uirtutes coop̃antẽ menti addiuinũ
amorẽ. plus aũ oĩb? pura oratio. p̃hanc eñ
addm alata uel pennata fit extẽ oĩa q̃ s̃.

Qu. Quando p̃ caritatẽ ad diuinã sciam mens rapta
fuerit ⁊ extẽ ea q̃ s̃ facta diuinã sentit ũmen
sitatẽ. tẽ sedm diuinũ esayam. astupore in
sensionẽ ueniens sue humiliatis. eũ dispo
sitione duẽ ip̃sie iuba. Infelix ego qui com